

въ осъщанията на поета, умътъ на когото е заетъ съ по-полезни работи отъ тѣзи на поповетъ. Отстѣпила минута слѣдъ като прибързала да изрече двѣ думи по тоя въпросъ, защото благословіята на Тартюфа, която е свързана съ всѣки официаленъ (старъ) бракъ, поетътъ замѣнилъ съ чувства и съ любовь. Единъ браченъ съюзъ, който се нуждае отъ чужда намѣса, не е бракъ на двѣ свободни лица: той е една лъжа подобна на всички, които покриватъ всѣки официаленъ животъ. Любовьта между двѣ свободни личности изключва всѣкаквъ другъ интересъ, освѣнъ интересътъ на рода. Въ актуелното общество любовьта е една обикновена търговия, но нашиятъ поетъ никога, нито въ дѣтинство, нито въ зрѣла възраст, сваляше шапка на търговцитѣ и на тѣхната професия. Той се стремѣше и сега, както всѣкога, да се дигне надъ калъта, затова, вмѣсто грубия интересъ, постави въ основитѣ на своя бракъ чувството, чисто и непорочно.

60-тѣ хиляди златни франка Ботйовъ завѣщаль на своитѣ клѣветници. Поетътъ се чувствуваль свободенъ и при новото положение.

V.

Това ново положение се характеризира съ нѣколко факта, отбѣлѣжени въ писма и въ спомени.

Както прѣди, така и слѣдъ юлското събитие — защото бракътъ е все пакъ едно събитие въ човѣшкия животъ — поетътъ повелъ единъ животъ на усиlena дѣятелность за комитета, а слѣдъ Оставката отъ членство въ тоя послѣдния — пакъ за него и за българската литература. Мѣсецъ нѣщо прѣди свадбата, Ботйовото положение бѣше грозно. Съ писмо отъ 2. май 1875. до Дим. Горова, той се оплаква отъ положението си и благодари на Гюргевци, че сж се показали негови доброжелатели. Сирѣчь — не сж го оставили да се кепази на пияцата за непосредната полица, да зад-